

สพด.รับที่ ๑๕๔
วันที่ 5 พ.ย. 2552
เวลา 16-25

ลำดับที่	9382
รับที่	
วันที่	15/11/52

ที่ อก 0514/38.59

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

พ พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขออนุญาตการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่
ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ชุตีวรรณ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แผ่นซีดี-รอม จำนวน 1 แผ่น
2. เอกสารประกอบ จำนวน 100 ชุด

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชุตีวรรณ ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 32548 (ประทานบัตรที่ 26144/15313)
ชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งอยู่ในพื้นที่
ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 โดยการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำ
ดังกล่าวจะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียน ดังนี้

1. ความเป็นมา

1.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2538 เห็นชอบกับแนวทางการ
ดำเนินงานและแผนปฏิบัติการเพื่อเปลี่ยนแปลงการระเบิดและยับยั้งไปเป็นเทคโนโลยีการทำ
เหมืองหินสำหรับพื้นที่ทั่วไปและสำหรับพื้นที่ทดลอง บริเวณตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดสระบุรี ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนการดำเนินการและแผนปฏิบัติการ
ดังกล่าวให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และกรมทรัพยากรธรณี (ปัจจุบันกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) พิจารณา
คัดเลือกพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

1.2 กระทรวงอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำ
เหมืองหินอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน กรมป่าไม้ สำนักงาน
นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เพื่อดำเนินการพิจารณาคัดเลือกแหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อเป็นพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรสำหรับ
การทำเหมืองหินอุตสาหกรรมที่ใช้ในการก่อสร้าง โดยการกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมให้พิจารณาจาก
พื้นที่เดิมที่เคยผ่านการระเบิดและยับยั้งมาก่อน การเลือกพื้นที่ใหม่ให้คำนึงถึงการเพิ่มพื้นที่ให้น้อยที่สุด

โดยมี ...

โดยมีปริมาณสำรองเพียงพอสำหรับการทำเหมืองในระยะยาว สำหรับการกำหนดแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จะต้องมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น

1.3 คณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ได้พิจารณาคัดเลือกแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จำนวน 20 แหล่ง ใน 13 จังหวัด ที่มีความจำเป็นโดยขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในแหล่งหิน จำนวน 20 แหล่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ขอต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบก่อน

1.4 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ 1 ตุลาคม 2540 เป็นแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้าง และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดสรรแหล่งหินดังกล่าวให้ผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเพื่อดำเนินการคำขอประทานบัตร โดยได้รับอนุญาตประทานบัตรไปแล้ว จำนวน 27 ราย

1.5 ห้างฯ เป็นผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเดิมที่เช่าแดง อำเภอรัตนวาปีนุญ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นแหล่งหินที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 โดยได้รับการจัดสรรพื้นที่ จำนวน 145 ไร่ 3 งาน และได้รับอนุญาตเป็นประทานบัตรที่ 26144/15313 เนื้อที่ 169 ไร่ 1 งาน 11 ตารางวา มีอายุ 10 ปี ตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน 2542 ถึงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 และต่อมาห้างฯ ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 3/2548 ในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532

1.6 ลักษณะภูมิประเทศของประทานบัตรแปลงนี้เป็นภูเขาและที่ราบเชิงเขา บริเวณที่เป็นภูเขาอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพื้นที่โครงการ มีความสูงประมาณ 240 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ส่วนที่เป็นที่ราบเชิงเขาอยู่บริเวณทางด้านทิศตะวันออกของพื้นที่โครงการ มีความสูงประมาณ 20 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีพื้นที่เปิดการทำเหมืองแร่แล้วประมาณ 29 ไร่ พื้นที่ประทานบัตรอยู่ในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ดินของรัฐ (ที่จัดสรร) ตำบลหินตก (ร.9) เนื้อที่ 137 ไร่ 3 งาน 52 ตารางวา อยู่ในพื้นที่ป่าตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 เนื้อที่ 7 ไร่ 3 งาน 48 ตารางวา และเป็นที่ดินมีสิทธิครอบครอง น.ส. 3 ก. เนื้อที่ 23 ไร่ 2 งาน 11 ตารางวา ไม่เป็นแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ไม่อยู่ในแหล่งโบราณสถานโบราณคดีหรือแหล่งประวัติศาสตร์ และไม่เป็นพื้นที่ต้องห้ามสำหรับการทำเหมืองตามระเบียบและกฎหมายของส่วนราชการต่าง ๆ

2. ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ว่ากรณีที่มีความจำเป็นต้องอนุญาตให้ประทานบัตรหรือต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตในที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน กรณีเป็นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.3 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี 1 บีอาร์ และ 1 บีเอ็ม เพื่อกิจการเหมืองหินอุตสาหกรรมจำนวน 20 แห่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมตามคำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้

2.4 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ในขั้นตอนการดำเนินการขออนุมัติผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำ จากคณะรัฐมนตรี โดยปรับลดขั้นตอนการจัดประชุมร่วมระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมตรวจสอบและพิจารณาในขั้นตอนการให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคำขอต่ออายุประทานบัตรแล้ว

2.5 ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (เดิม) ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2535 กำหนดให้โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในชั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขึ้นขอขยาย

3. ข้อพิจารณา

3.1 การทำเหมืองแร่

พื้นที่คำขอแปลงนี้ได้มีการทำเหมืองไปแล้วบริเวณตอนเหนือและตอนกลางประทานบัตร เนื้อที่ประมาณ 29 ไร่ และยังมีศักยภาพแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) โดยมีปริมาณสำรองแหล่งแร่คงเหลือที่สามารถทำเหมืองได้ต่อไปอีก 9.75 ล้านเมตริกตัน มูลค่าประมาณ 1,023.75 ล้านบาท ในช่วงของการทำเหมืองในระยะต่อไปจะทำเหมืองโดยวิธีเหมืองหาบแบบชันบันได โดยให้แต่ละชั้นมีความสูงไม่เกิน 8 เมตร และมีความกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยให้มีความลาดเอียงของหน้าเหมืองไม่เกิน 45 องศา เพื่อป้องกันมิให้เกิดการพังถล่มหรือการร่วงหล่นของดินและเศษหิน ซึ่งทำให้บริเวณหน้าเหมืองมีสภาพที่ปลอดภัยอยู่เสมอ

3.2 การป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองที่ผ่านมา ห้างฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบเป็นอย่างดี พร้อมทั้งได้มีการปรับปรุงพื้นที่ให้มีสภาพกลมกลืนไปกับธรรมชาติ ปรับลดความลาดชันของพื้นที่

/ให้เป็น ...

ให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและลดการสึกกร่อนตามธรรมชาติ โดยให้มีการปลูกไม้โตเร็วหรือปลูกพืชคลุมดินตามชั้นบันได ซึ่งห้างฯ ได้รับประกาศนียบัตรจากกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อแสดงว่าเป็นสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ดี โครงการ "โรงโม่ เหมืองหิน ดิดดาว" และได้รับประกาศนียบัตรจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อแสดงว่าได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสากลของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ สำหรับการทำให้เหมืองในช่วงการต่ออายุประทานบัตรจะเว้นไม่ทำเหมืองในเขตชุมชนไม่บริเวณทางด้านทิศใต้ของพื้นที่โครงการ เนื้อที่ 28 ไร่ 2 งาน 96 ตารางวา และเว้นระยะไม่ทำเหมือง 10 เมตร ด้านทิศเหนือและตะวันตกของพื้นที่โครงการ

3.3 การฟื้นฟูสภาพพื้นที่

ห้างฯ ได้ฟื้นฟูสภาพพื้นที่โดยการปลูกต้นไม้โตเร็วในบริเวณที่ว่างและบริเวณที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการทำเหมือง และได้รายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ สำหรับแผนการฟื้นฟูพื้นที่ในช่วงต่ออายุประทานบัตร จะดำเนินการปลูกต้นไม้โตเร็วและพืชคลุมดินบริเวณชั้นบันไดถาวรในพื้นที่กิจกรรมการทำเหมืองจำนวน 21 ชั้น ระหว่างความสูง 220 - 60 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ควบคู่ไปพร้อมกับการทำเหมือง รวมเป็นพื้นที่ฟื้นฟูประมาณ 88 ไร่ และดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูกไว้แล้วให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง สำหรับอาคารสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ซึ่งใช้ประโยชน์ในกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง เช่น โรงโม่หิน คันทันบดหิน คุรระบายน้ำ บ่อดักตะกอน และที่กองเก็บเปลือกหินเศษหิน จะดำเนินการรื้อถอนให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นอายุประทานบัตรไม่น้อยกว่า 1 เดือน จากนั้นจะฟื้นฟูสภาพให้กลมกลืนกับสภาพธรรมชาติใกล้เคียง พร้อมทั้งปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา หรือปาล์มน้ำมัน เป็นพืชคลุมดิน โดยจะใช้เงินงบประมาณเพื่อดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่และการดูแลต้นไม้ต่อเนื่องอีก 5 ปี จากงบกองทุนเพื่อการฟื้นฟูพื้นที่ระหว่างการทำเหมือง ซึ่งผู้ถือประทานบัตรจะจัดตั้งขึ้นในช่วงการต่ออายุประทานบัตร 10 ปี เป็นวงเงินรวม 2,332,000.- บาท และจะรายงานผลการฟื้นฟูพื้นที่และการใช้เงินกองทุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบทุกปี

3.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่หินปูน เป็นเงิน 40.95 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 ของราคาประกาศ ณ ราคาแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง เมตริกตันละ 105.- บาท โดยค่าภาคหลวงแรดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ 40 ที่เหลืออีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินตอบแทนการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้

(2) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

4. ผลกระทบจากการใช้พื้นที่

4.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การทำเหมืองของโครงการจะได้ปริมาณแร่หินปูนประมาณ 9.75 ล้านเมตริกตัน สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสนับสนุนงานโครงการก่อสร้าง และงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีผลต่อเนื่องถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และยังสร้างรายได้ให้แก่รัฐในรูปแบบของค่าภาคหลวงแร่ ค่าบำรุงการใช้พื้นที่ และภาษีต่าง ๆ

4.2 ผลกระทบด้านสังคม

การทำเหมืองจะมีการดำเนินงานด้านมวลชนสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางด้านสังคมร่วมกับชุมชน มีการจ้างแรงงานท้องถิ่น และการให้บริการด้านต่างๆ ที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราในชุมชน ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นมีการพัฒนาขยายตัวและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในชุมชน โดยห้างฯ ได้จัดตั้งกองทุนสุขภาพเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตรวจสุขภาพประจำปีของราษฎรในครัวเรือนที่อยู่ใกล้พื้นที่โครงการในรัศมี 500 เมตร ปีละ 1 ครั้ง ในช่วงระหว่างการทำเหมือง 10 ปี รวมเป็นเงินไม่น้อยกว่า 500,000.- บาท

4.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งสามารถควบคุมผลกระทบให้อยู่ในระดับต่ำ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด

5. ความเห็นของส่วนราชการตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ ได้ให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 32548 ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ชูติวรรณ ตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1009.2/4740 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2552

6. ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า พื้นที่คำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้เป็นพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีๆ เพื่อกิจการเหมืองหิน จำนวน 20 แหล่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด และเป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำเหมืองมาก่อน ซึ่งการทำเหมืองที่ผ่านมาผู้ขอได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี การทำเหมืองในพื้นที่ประทานบัตรเดิมจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมแตกต่างไปจากเดิมสามารถควบคุมป้องกันให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยแร่จากพื้นที่คำขอดังกล่าวได้จัดส่งเป็นวัตถุดิบเพื่อสนับสนุนงานอุตสาหกรรมก่อสร้างและงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

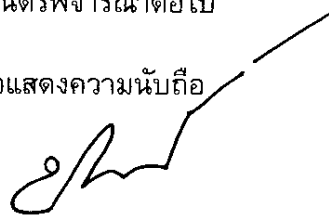
ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชและใกล้เคียงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างมีความสำคัญต่อการสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในด้านปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับประชาชน จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชุติวรรณ ตามคำขอที่ 3/2548 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

7. ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชุติวรรณ ตามคำขอที่ 3/2548 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2202 3663-4

โทรสาร 0 2202 3876

เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

1. แผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขอต่ออายุประทานบัตร มาตราส่วน 1 : 50,000
2. ตารางปริมาณการผลิตแร่ ปี พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2551
3. สำเนาหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1009.2/4740 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2552 เรื่อง การพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
4. รายละเอียดประทานบัตรหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540